

[Justitsministeren.]

dog gøre opmærksom paa, at Fængselsdirektør Arvelo i Finland, hvor Dagsbodsystemet er indført, i „Nordisk Tidsskrift for Strafferet“ for 1928, Side 12, redegør for, at Dagsbodsystemet har virket godt i Finland. Det taler dog for, at ogsaa vi nok vil kunne praktisere det her; i øvrigt kan jeg henholde mig til de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen fremsatte til Forsvar for Dagsbodsystemet, og skal undlade at gentage dem, da de fra hans Side er fremsat særdeles klart. Cirkulæret af 10. Januar 1929 skal jeg ingenlunde underkende Betydningen af, men jeg tror ikke, det ad den Vej vil lykkes at opnaa netop den Lighed for Loven, som det ærede Medlem Hr. Vagn Bro med Rette er ivrig for vi skal opretholde; den tror jeg først vi opnaar ved at gennemføre Dagsbodsystemet, og det skal jeg derfor stærkt anbefale.

Jeg skal endvidere til det ærede Medlem Hr. Vagn Bro sige, at det er en Selvfølge, at Grundlovens Bud i § 53 skal overholdes, og skulde der her i Tinget være nogen udbredt Frygt for, at dette ikke tilstrækkeligt fremgaar af det foreliggende Forslags § 80, kan jeg godt gaa med til at ændre deri.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro lyste saa efter en Bestemmelse om Straf for Gudsbespottelse. Naar der ikke findes en saadan her i Lovforslaget, er det, fordi jeg egentlig synes, det er noget stødende at have en saadan Bestemmelse. Jeg føler mig overbevist om, at det danske Folkesamfund for Tiden befinder sig i saa høj en Kultur, at det er overflødig at have en Bestemmelse, som gaar ud paa at give en strafferetlig Beskyttelse for den religiøse Følelse. Den offentlige Mening finder sig ikke i, at den bliver krænket, og der er i vort Folk heller ingen, som vil indlade sig paa at fremsætte saadanne Krænkelser. Det er Grunden til, at en saadan Bestemmelse ikke findes.

Baade det ærede Medlem Hr. Pürschel og det ærede Medlem Hr. Vagn Bro udtalte sig for, at truende Betlere, altsaa Betlere, som i Virkeligheden afpresser de ved Landevejen boende Landboere Penge, skulde kunne straffes allerede for første Gang begaaet Forbrydelse. Hvis det virkelig er en Afpresning, kan det jo straffes som en saadan; men jeg skal i øvrigt erkende, at disse truende Betlere er uhyggelige Folk — jeg har i den Tid, jeg var Politimester og Dommer, i høj Grad truffet

paa dem —, og hvad der her er ført frem, kan jo tages op til Overvejelse.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har vist gjort en Bemærkning om § 229. Jeg noterede det lidt flygtigt, og det er jo ogsaa en Paragraf, som det ikke er værd at citere og tale alt for højt om; men hvis den omhandlede Forbrydelse kun skal sættes under Paataale, naar almene Hensyn kræver det, bliver det saa ubestemt, at jeg tror, det er bedre at opretholde Bestemmelsen, saaledes som den her foreligger.

Jeg kommer derefter til de Udtalelser, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Pürschel. Jeg maa selvfølgelig føle mig i høj Grad tilfreds ved at have hørt de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde. Han gengældte den Tak, som jeg havde bragt Udvalget, som sad i sidste Samling, for det store og efter min Mening fortræffelige Arbejde, som dette Udvalg gjorde, med en Tak for de Bestræbelser, jeg ved Affattelsen af det foreliggende Forslag har gjort mig for at bringe Sagen det Skridt videre, som den kunde bringes gennem Administrationen, ved at tage det mest vidtgaende Hensyn til de Ønsker, som var fremsat i Udvalget med et Flertals Tilslutning.

Jeg haaber, at denne gensidige Anerkendelse kan være et Grundlag, paa hvilket vi kan arbejde videre i denne Samling, og at vi kan naa frem i det Tempo, som det ærede Medlem Hr. Pürschel antydede, nemlig en rask March fremad gennem Udvalget til anden Behandling og saa et Pusterum mellem anden og tredie Behandling, hvor Ændringsforslagene foreligger for hele Offentligheden og Kritik kan fremkomme alle Vegne fra, f. Eks. ogsaa fra Professor Krabbe, som har skrevet den udmærkede Artikel i „Ugeskrift for Retsvæsen“, som det ærede Medlem Hr. Pürschel flere Gange citerede, i hvilken han, som ogsaa jeg erkender, paa visse Punkter paaviser enkelte Fejl i det foreliggende Lovforslag.

Men jeg kan kun i høj Grad udtale min Glæde over, at det ærede Medlem Hr. Pürschel deraf drager den Slutning, at vi skal rask fremad med Forslaget, idet han siger, at det vil saamænd altid blive saadan, hvordan saa Forslaget er, at en dygtig og skarpsindig Videnskabsmand vil kunne paavise visse Mangler i det endnu, og at vi derfor skal gaa rask fremad med Forslaget og faa det endeligt vedtaget. Der bliver dog nok Tid at tage Hensyn til de